

**Игорь
foi+request-52120-b4133daa@dostup.pravda.com.ua**

Відповідно до Розпорядження Голови Верховної Ради України від 11 травня 2011 року № 393 "Про забезпечення виконання Закону України "Про доступ до публічної інформації" в Апараті Верховної Ради України" Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України визначено структурним підрозділом з питань запитів на інформацію розпорядника інформації.

Згідно з положенням статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише, на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Ваше звернення (Доброго дня!

Запит на отримання публічної інформації (в порядку ст. 19 ЗУ «Про доступ до публічної інформації»)

Відповідно до статті 34 Конституції України кожному гарантовано право на отримання, зберігання та поширення інформації. Гарантія права на інформацію забезпечується обов'язком органів державної влади та органів місцевого самоврядування, як розпорядників інформації, оприлюднювати інформацію, яка була отримана або створена в процесі їхньої діяльності згідно зі статтями 3, 4, 14 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» доступ до інформації забезпечується шляхом надання інформації за запитами на інформацію, при цьому згідно зі статтею 19 цього самого закону запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

В містах України, незаконно зобов'язали цілодобові стоянки та виделені місця для паркування, о збудовані за кошти громадян, сплачувати, в порушення діючого законодавства, додаткові кошти та побори. На теперішній час, ситуація складається наступним чином:

В Податковому Кодексі України (ст. 268-1.2.1.) зазначено, що об'єктом оподаткування паркувальним збором є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні". Стаття 268-1.2.2: Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.).

Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів в контексті положень ст. 268-1 Податкового кодексу України затверджується тільки для справляння збору за місця для паркування транспортних засобів, та сам по собі не може бути підставою для виникнення права користування земельною ділянкою комунальної власності в порядку, визначеному ст. 116 Земельного кодексу України.

Відповідно до ст. 79 Земельного кодексу України, земельна ділянка - це частина земної поверхні з установленими межами, певним місцем розташування, з визначеними щодо неї правами. Статтею 79-1 Земельного кодексу України визначено, що формування земельної ділянки полягає у визначенні земельної ділянки як об'єкта цивільних прав. Формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж та внесення інформації про неї до Державного земельного кадастру.

Формування земельних ділянок здійснюється в порядку відведення земельних ділянок із земель державної і комунальної власності, шляхом поділу або об'єднання раніше сформованих земельних ділянок, шляхом визначення меж земельних ділянок державної або комунальної власності за проектами землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, проектами землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій.

Земельна ділянка вважається сформованою з моменту присвоєння їй кадастрового номера. Земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї.

Дані про місце розташування земельної ділянки вносяться до державного земельного кадастру (п.п. 4 п. 72 "Порядку ведення Державного земельного кадастру", затвердженого постановою КМУ від 17.10.12 р. №1051).

Згідно з Постанови Кабінету Міністрів України від 3.12.2009 р. N 1342 – майданчики для паркування, та Постанови Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 г. N 115 (115-96-п) – цілодобові стоянки).

Але, що особливо зазначається по всьому Законодавству базою оподаткування та сплати податків, що в разі майданчика для паркування, що в разі цілодобової стоянки – земельна ділянка!

Органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень реалізують від імені територіальної громади повноваження власника земельних ділянок комунальної власності та повинні забезпечити оформлення правовстановлюючих документів на таких землях, в тому числі і на тих, де розміщуються та зорганізуються паркувальні майданчики та цілодобові автостоянки.

От же, земельна ділянка що для паркувального майданчика, що для цілодобової стоянки повинна бути сформована згідно статті 79-1 Земельного кодексу України.

Крім цього, у земельної ділянки, крім кадастрового номеру, для внесення її до Рішень міських рад та заключення Договорів, в тому числі і «балансоутримування», повинна бути законна – АДРЕСА.

Згідно роз'яснення МінЮста, адреси надаються в межах міста, Рішенням місцевого виконкому. При відсутності адреси, всі договори, всі проплати, всі Рішення та Переліки на земельні ділянки відведені під паркувальні майданчики та цілодобові стоянки, згідно роз'яснення МінЮста та рішень судів України, будуть – НЕЗАКОННІ.

Відповідно до рішень міських рад України(в різних містах рішення мають свої назви, але це суті

цих Рішень не міняє) «Про затвердження Положення про організацію та порядок паркування транспортних засобів у місті...», різні комунальні підприємства та юридичні особи є уповноваженою особою на експлуатацію майданчиків для платного паркування на території міста та укладення договорів балансоутримання місць для паркування транспортних засобів.

Відповідно до змісту листів міських рад по містах України укладення договорів балансоутримання місць для паркування транспортних засобів на паркувальних майданчиках та спеціально відведених автостоянках є способом отримання земельної ділянки для провадження господарської діяльності із зберігання транспортних засобів поза порядком, визначеним у Земельному законодавстві.

Поняття «балансоутримання» відсутнє у законодавчих актах, однак, зважаючи на аналіз статті 15 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» можна лише дізнатись про обов'язки «балансоутримувача» - здійснює утримання і ремонт об'єкта благоустрою, який перебуває у приватній власності, та якого визначив власник такого об'єкта благоустрою.

Відповідно до правил ведення бухгалтерської, статистичної та іншої передбаченої законодавством звітності балансоутримання передбачає утримання на балансі відповідного майна.

Згідно з положеннями Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" "баланс" є елементом фінансової звітності підприємства.

Відповідно до ч. 3 ст. 78 Господарського кодексу України майно комунального унітарного підприємства перебуває у комунальній власності і закріплюється за таким підприємством на праві господарського відання (комунальне комерційне підприємство) або на праві оперативного управління (комунальне некомерційне підприємство).

З наведеного вбачається, що для укладення договорів «балансоутримання» місць для паркування транспортних засобів, відповідне майно та земельні ділянки повинні бути закріплені за комунальним підприємством у порядку, визначеному ст. 78 Господарського кодексу України – на праві господарського відання.

Таким чином такі комунальні підприємства та юридичні особи не володіють комунальним майном (балансом), у вигляді земельних ділянок або основних засобів на паркувальних майданчиках та виделиних автостоянках міста, а від так не може розпоряджатися правом експлуатації зазначеного майна та укласти будь-які договори щодо передачі земельних ділянок або іншого майна, зокрема під організацію паркувальних майданчиків та спеціально відведених автостоянок.

Є підстави вважати, що для прийняття рішення з Переліками майданчиків, посадові особи місцевого самоврядування взагалі не перевіряють розміщення паркувальних майданчиків та автостоянок на комунальних земельних ділянках та не приймали заходів щодо формування земельних ділянок згідно ст. 79-1 Земельного кодексу України.

Крім цього, до таких Договорів «балансоутримання», додається додаткова угода №1, на утримання тих самих підприємств, де кошти що переводяться на їх рахунок, що є прямою корупційною вимогою.

Таким чином, такі комунальні підприємства та юридичні особи в Україні здійснюють фіктивну підприємницьку діяльність. Навязують додаткові кошти виплат, порушують соціальні права громадян України.

Також власники або землекористувачі повинні сплачувати земельний податок.

Порядок, що зараз існує на нашу думку, створює передумови для зловживань посадовими особами місцевого самоврядування повноваженнями щодо розпорядження земельними ділянками комунальної власності, на яких розміщено паркувальні майданчики та цілодобові автостоянки, може бути використаний та вже використовується у корупційних схемах посадових осіб, влече за собою порушення прав споживачів, завищення незаконних податків і зборів, шахрайські тарифи та несе ризики для нормального функціонування та роботи паркувальних майданчиків та цілодобових автостоянок на території міст України, а також порушує суспільні інтереси членів територіальних громад.

Дозволяє, грабувати громадян України. Незаконні кошти, що «шахрайки» були оманом в порушення законодавства пограбовані, розраховуються вже в десятки мільйонів гривень. Як що це не зупинити, та не привести все в рамки законодавства, громадян будуть продовжувати – ГРАБУВАТИ!!!

Зважаючи на вищенаведене, відповідно до статей 5, 6, 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації», статей 5, 6 Закону України «Про інформацію», прошу повідомити та надати інформацію:

1) Коли саме, будуть прийняті міри по приведенню рішень міських рад до діючого законодавства, в частині формування земельних ділянок?

Відповідь просимо направити на поштову адресу, та направити на пошту :65033, м.Одеса, вул..Новікова 2а, буд.42а, та розмістити на сайті. У випадку, якщо запитувана інформація буде перевищувати 10 сторінок, гарантуємо відшкодування фактичних витрат на копіювання та друк згідно зі статтею 21 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Звертаємо Вашу увагу, що у випадку ненадання відповіді на запит або надання неповної інформації, ми будемо змушені звертатись за захистом з повагою, Игорь Француз

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою на адресу foi+request-52120-b4133daa@dostup.pravda.com.ua

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них

-----), отримане Інформаційним управлінням Апарату Верховної Ради України 30.07.2019 року за допомогою форми "Запит на отримання публічної інформації", розглянуто.

Відповідно до пункту 1 статті 1 Закону України "Про доступ до публічної інформації", *"Публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом"*.

Інформуємо Вас, що надання відповіді на запитання, роз'яснення, тлумачення або юридична консультація не можуть вважатися запитом на отримання публічної інформації.

Ваше звернення з запитанням (**Коли саме, будуть прийняті міри по приведенню рішень міських рад до діючого законодавства, в частині формування земельних ділянок?**) не містить запиту на публічну інформацію, як це визначено статтею 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Порядок його розгляду визначається Законом України «Про звернення громадян».

Тому для отримання відповіді на Ваше запитання радимо звернутися відповідно до Закону України «Про звернення громадян».

Відповідно до статті 1 Закону України "Про звернення громадян", *"Громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення"*.

Радимо направити Ваше звернення, **оформлене належним чином** – відповідно до Закону України "Про звернення громадян", до Відділу з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради України.

Письмові звернення можуть бути надіслані Вами з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення) шляхом заповнення електронної форми на веб-порталі «Електронний кабінет громадянина» Верховної Ради України.

Ознайомитися з умовами подання звернення Ви можете на сайті Відділу з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради України - <http://vzvernen.rada.gov.ua/>.

Відповідно до статті 23 Закону «Про доступ до публічної інформації», рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

З повагою

Заступник керівника управління

О.Кузьмін